

Karol Moravčík

Príd' Pane Ježišu

Spomínal som, ako sme po veľkých politických zmenách pred viac ako 20 rokmi dúfali, že všetko pôjde v našej vlasti už len hladko a dobre. Samozrejme, v tejto predstave sme sa sklámali, ale netreba z toho robiť drámu. Tento typ sklamaní je totiž úplne normálny. V ľudských dejinách sa opakuje pravidelne, a neplatí to len pre tzv. veľkú spoločnosť, ale aj pre naše súkromné životy. Koľkí ľudia si mysleli, že sa im po zmene zamestnania, výmene bytu či životného partnera konečne zmení život! Cez takéto zmeny sa však toho až tak veľa nezmení. Nebudeme automaticky lepší v hokeji či vo futbale po ďalšej výmene trénera, ani sa nebude krajine lepšie dariť po zmene na poste predsedu vlády... Podobné platí aj pre našu cirkev po zmene na poste pápeža. Mnohí očakávajú veľké zmeny, ale zároveň treba povedať, že ani v cirkvi jeden človek, hoci aj pápež, až tak veľa sám urobiť nemôže.

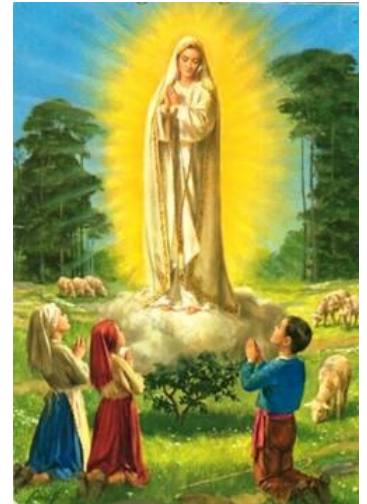
Z čoho sa dejú tie naozaj významné zmeny? Podľa kresťanskej viery tie najväčšie a zásadné zmeny robí s nami vzkriesený Kristus. Prvú a zásadnú zmenu urobil už tým, že sme vôbec schopní veriť v jeho život u Otca, v jeho zmŕtvychvstanie. Takáto viera sa nikomu nedá nanútiť, ani sa nedá formálne naučiť. Dnes čítame úryvky z poslednej kapitoly prorockej knihy Zjavenia sv. Jána čiže Apokalypsy. Celkom poslednou vetou tejto knihy a celého Nového zákona je zvolanie: Amen, príď, Pane Ježišu! Tieto slová sa dajú pochopiť ako hlavná modlitba kresťanov na konci 1. st. n. l. Omnoho viac ako my prežívali kresťania tých čias túžbu po slobode, po zmene spoločenských pomerov, po ukončení prenasledovania, ktoré opakovane zažívali. Volanie: „Príď, Pane Ježišu,“ dosvedčuje, že očakávanú zmenu videli v príchode Pána Ježiša.

Čo však znamená toto „príď“? Odpoveď môžeme nájsť v širšom kontexte tohto zvolania v 23. kap. knihy Zjavenia. Prorok oznamuje, čo mu bolo zjavené. Vzkriesený Kristus cez neho odkazuje: prídem čoskoro a so mnou príde odplata. Je to o odmene, ale znie to aj ako výstraha. Každý bude odmenený podľa svojich skutkov. Tým hlavným skutkom je z našej strany nie nejaký jeden dobrý skutok, ale prijatie vzkrieseného Krista v jeho význame pre nás. Kniha Zjavenia tento význam opisuje viacerými metaforami. Kristus je Alfa a Omega, Prvý a Posledný, Počiatok a Koniec. Teda je tým, od koho máme odvíjať poznanie svojej ľudskosti, a máme v ňom vidieť aj svoje zavŕšenie. Na rozdiel od symbolických prvých ľudí – Adama a Evy, ktorí stratili moc nad „stromom života“ (Gn 2,9; 3,22), vierou v symbol pravej ľudskosti – Ježiša Krista

opäť život získavame. Povedané slovami knihy Zjavenia budeme mať „moc nad stromom života a vstúpime bránami do Mesta“, do toho nového mesta, ktoré je obrazom spoločenstva ľudí, žijúcich v porozumení a láske podľa Ježiša Krista. Prorok oznamuje, že toto všetko vzkriesený Kristus ponúka tomu, kto počúva, kto je vnímavý; tomu, kto smáď, prahne po Vode života, teda po poznaní a láske, ktoré ho naplnia tak, že si bude môcť povedať: toto je naozaj život!

Kresťania, ktorí si túto vnímavosť na Krista a tento smäd po živote na jeho spôsob osvojili, vyslovujú svoju vieru modlitbou: Príď, Pane Ježišu! Túžia po stretnutí s ním, ponáhľajú sa mu v ústrety. Toto stretnutie s ním, tento jeho príchod k nám je duchovný (môžeme povedať v Duchu Sv.), nie je však bez praktických následkov. Čo myslím týmito praktickými následkami? Sú ľudia, ktorí vymenia byt, ale oni zostanú tí istí. Ak za hlavný dôvod svojej nespokojnosti pokladali rozmiery či polohu svojho bydliska, jeho výmenou sa temer nič nezmení. Ak však byt vymenia preto, aby lepšie žili svoju lásku, aby boli bližší jeden druhému, aby boli bližší Bohu, zmeniť sa môže veľa. V tejto súvislosti dáva nám pápež František veľa podnetov na zamyslenie. Teológ Leonardo Boff z Brazílie nedávno napísal, že najviac sa mu páči gesto pápeža, keď išiel po zvolení do hotela, kde bol predtým ubytovaný, zbalil si svoje veci, sám si odniesol kufor, zaplatil účet a rozlúčil sa s personálom. Ktorý politik alebo svetovo známy umelec sa takto správa?, pýta sa Boff. A dodáva ako znalec pomerov: Nejde o akýsi populizmus, z ktorého chcú niektorí ľudia pápeža obviňovať. On prišiel z Južnej Ameriky, kde mnohí biskupi sa dávnejšie rozhodli žiť takto skromne. Opustili paláce a presťahovali sa do malých bytov, aby boli medzi ľuďmi. „Medzi vami to nesmie byť tak, ako medzi mocnými tohto sveta“, hovorí nám Ježiš. „Ale kto bude chcieť byť medzi vami veľký, bude vašim služobníkom, a kto bude chcieť byť prvý, bude sluhom všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby si dal poslúhovať, ale aby slúžil.“ (Mk 10, 44-45) Pápež František vyvodzuje z týchto slov dôsledky. Nechce dávať do popredia seba, ale Ježiša.

Ako sa my modlíme prosbu kresťanov 1. storočia? Modlíme sa: Príď, Pane Ježišu? Aké praktické dôsledky má táto modlitba v Bratislave, v mojej rodine, mojom zamestnaní, mojej cirkvi na Slovensku? Ak tie dôsledky objavíme a uskutočníme, uvidíme pozitívne zmeny, po ktorých tak túžime.

*Z celého srdca
ďakujem Ti, Pane,
ospevujem Ťa medzi anjelmi.
Pred Tvojím svätým chrámom
klaniam sa
a Tvoju vernosť
a milosť Tvoju chválim.
Lebo Ty sám si veľkým urobil
svoje meno a svoje slovo sväté.
Keď som Ťa volal, vypočul si ma,
dal odvahu i silu mojej duši.*

*Ó Pane, všetci králi na zemi
budú Ti ďakovať,
poznajúc Tvoje slová.
A chváliť budú cesty Pánove,
pretože veľká je Jeho sláva.
A hoci vysoko je Hospodin,
poníženého uvidí,
pyšného zďaleka pozná.*

*V trápení ľudskom
ma osviežuješ, Pane.
A proti hnevu mojich nepriateľov
vystieraš pravicu
a Tvoja ruka chráni ma.
Pán skončí veci na môj úžitok.
Naveky, Pane,
trvá Tvoja priazeň.
Neopúšťaj, ach, neopúšťaj,
čo Tvoja ruka stvorila!*

Prosím aj za tých, čo skrze slovo uveria vo mňa

Siedma veľkonočná nedeľa v roku C (Jn 17, 20-26)

„Prosím... aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe... a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa.... I oni spoznali, že si ma ty poslal.“

Štafeta slova došla až po nás, a teraz ju práve držím v rukách. Ježišova vrúcna modlitba sa teda plne vzťahuje na nás, teraz na mňa. Zaznieva pri ľudskej rozlúčke, aby tí, čo Ježiša nebudú môcť vidieť ľudsky bezprostredne práve vďaka tomu vstúpili do ešte bezprostrednejšieho vzťahu s ním, do zjednotenia v tej láske, ktorá „robí Boha Bohom“. Do takejto jednoty sa nevstupuje zhodou s druhými, tá je len jej vonkajším prejavom. Jednota sa utvára ponáraním sa do Božieho života, účasťou na tej láske Otca, ktorú má k Synovi. Koľko je v skutočnosti takých chvíľ v mojich jednotlivých dňoch? Čo pokrýva a vyláča to najpodstatnejšie? Dokedy budem o týchto úžasných pravdách len meditovať a kedy z nich začnem naozaj žiť? Čo okrem toho má vôbec dáky zmysel? Pán aj nás zo svojej strany prijal do toho najintímnejšieho spoločenstva, ktoré má s Otcom a veľmi túži, aby sme sa v ňom udržali, aby sme z neho žili. Netreba predovšetkým riešiť jednotlivé problémy. Treba neustále obnovovať, živiť a posilňovať spojenie s ním. Potom sa lieči a rieši aj všetko ostatné.

Mons. Marián Gavenda „Jednohubky“

Dnes je päťdesiaty svetový deň spoločenských komunikačných prostriedkov. Pri sv. omšiach je zbierka na katolícke masmédiá.

Na budúcu nedeľu - Zoslania Ducha Svätého bude v Báhoňi o 17:00 hod. prednáška vdp. Jána Behulu, s poklonou Sviatosti Oltárnej, spevmi zboru a hosťami a na záver agapé.

Budúcu nedeľu 15. mája 2016 sa v Bazilike v Šaštíne koná púť pri príležitosti slávnosti Zoslania Ducha Svätého, na ktorú na Turíčny pondelok nadviaže púť seniorov a chorých. Sväté omše budú v Šaštíne slúžiť naši otcovia biskupi Mons. Stanislav Zvolenský (v nedeľu) a Mons. Jozef Haľko (v pondelok).

Všetkým mladým pripomíname pozvanie na Svetové dni mládeže do Krakova. Prihlasovanie je otvorené do konca mája. Ak by niekto z mladých túžil ísť na Svetové dni mládeže, ale nemal prostriedky na zaplatenie plnej ceny, môže sa prihlásiť u svojho kňaza. Bratislavská arcidiecéza poskytuje možnosť podpory pre mladých. Konkrétny spôsob sa dohodne osobne. Blížšie informácie: mladezba.sk alebo svetovednimladeze.sk.

Mladí, ktorí túžia prehĺbiť svoju osobnú formáciu a pripraviť sa na animátorskú službu v Cirkvi, sa môžu prihlásiť do nového ročníka Bratislavskej animátorskej školy. Blížšie informácie a prihláška: mladezba.sk.

Podnikateľské riziko

Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré (Rim 8, 28).

Na podobenstve o hrivnách pekne vidieť, že vôbec nezáleží na tom, aké vlohy dostal človek do vienka, ale ako s nimi naložil. Riskovať či neriskovať? Zamestnať sa a mať svoje miesto isté alebo ísť so svojim talentom do rizika podnikania? Koľko mať detí? Užívim ich? Vychovám ich? A čo keď umriem skôr, ako sa moje deti postavia na vlastné nohy?

Pane,

milujem slobodu. Práve preto sa ti dobrovoľne odovzdávam ako svojmu jedinému Majstrovi a Pánovi. Zvyšok života chcem prežiť výlučne pod tvojou vládou. Viem, že môžeš odo mňa požadovať aj veci veľmi ťažké. Rada by som ti slúbila, že ich prijmem s vďačnosťou a bez komentárov, ale až príliš dobre sa poznám. Prosím, maj so mnou trpezlivosť, ak v rámci svojho životného podnikania urobím nejaký ďalší kotmelec, alebo dokonca bankrot. Viem, že v tvojej rězii aj totálne fiasko môže byť pre moje dobro, ak neprestanem Boha milovať. Práve o takú lásku ťa dnes naliehavo prosím, veď ona je jedinou bezpečnou poistkou proti všetkým mojim podnikateľským rizikám.

Marie Svatošová „Tykadlom viery“

Sväté omše po 7. Veľkonočnej nedeľi - (C)

9.V. pondelok

09:30 kňazská rekolekcia v Marianke

10.V. utorok

18:00 Za Ľ Františka a Margitu Krchnákových

11.V. streda

18:00 Svätá omša v Štefanovej

12.V. štvrtok

18:00 Za Ľ Jaroslava Tibenského a rodičov

13.V. piatok

18:00 Za Ľ Rudolfa a Helenu Ochabových

14.V. sobota

08:00 Na úmysel otca arcibiskupa

Upratovanie kostola: 101-122

15.V. Zoslanie Ducha Svätého - C

08:00 Za Ľ Jozefa a Annu Baxových a za Ľ Ludovíta

Lektori: Macáková E., Setnická G.

10:30 Za farníkov

Lektori: Kosnáčová T., Hajičková M.

Končí sa Veľkonočné obdobie. Od zajtra sa miesto Veľkonočnej antifóny budeme modliť Anjel Pána...

14:00 Posvätný ruženec, litánie,

Liturgický kalendár

9.V. pondelok	Sv. Pachomius, opát
10.V. utorok	Sv. Ján z Avily
11.V. streda	Bl. Sara Salkaháziová, panna a mučenica - Esp
12.V. štvrtok	Sv. Nerej a Achilej, mučeníci, Sv. Pankrác - Esp
13.V. piatok	Blahoslavená Panna Mária Fatimská - Esp
14.V. sobota	Sv. Matej, apoštol - Sviatok

Simeonov chválospev

„Teraz prepustiš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov“ (Lk 2, 29 - 31).

I. Duša moja, rozjímaj o tom, že Simeon, plný Ducha Svätého, prežíva neopísateľnú vnútornú radosť, keď drží v náručí božského Spasiteľa. Všimni si, že potom, ako videl toho, ktorý je spásou všetkých ľudí, chce sa oslobodiť z pút tela a nepozerať sa už na nič pozemské.

Pozri, aké ovocie so sebou prináša Božia prítomnosť: ako odpútava dušu od všetkých márností a smútkov tohto života. Všimni si, ako k sebe priťahuje všetky zmysly človeka a ako ho oslobodzuje od všetkých stvorených vecí a bytostí, ba aj od neho samého.

Za to ty, duša moja, hoci si už toľkokrát prijala svojho milovaného Ježiša nielen do náručia, ale priamo do srdca, ešte stále podliehaš nezriadenej náklonnosti k stvoreniam, k svetu a k sebe samej. Prečo nehoriš láskou? Prečo ti srdce neplanie radosťou z Božej prítomnosti?

Veľmi dobre poznám príčinu: moje srdce sa ešte nevzdalo iných túžob a neopnechalo si len tú jedinú - túžbu radovať sa z Ježiša. Som stále plná sebalásky a nezriadených emócií a vášni.

Ježišu, láska moja, prichádzam k tebe s prosbou, aby si ma očistil. Všetku svoju nádej vkladám do teba a dôverujem ti, že to urobíš a že ma zachrániš.

II. Duša moja, rozjímaj o tom, ako svätý Simeon túži vidieť narodeného Spasiteľa a ako si touto vrúcnu túžbou vyprosil milosť držať Ježiša v náručí prv, než zomrie. Dostal milosť vidieť Syna človeka, po čom túžili všetci patriarchovia a proroci Starého zákona.

Všimni si, aká užitočná je túžba milovať Boha a slúžiť mu. Duša moja, ty žiješ v plnosti časov, Pán si ťa vyvolil s osobitnou láskou spomedzi mnohých duší, čo sú na svete, povolal ťa a vybral si ťa za svoju nevestu, stojí pri dverách tvojho srdca a čaká, či ho prijmeš. Už od večnosti po tebe túžil a miloval ťa ako prvý. Ty však stále pochybuješ o jeho láske, o miere jeho lásky. Nedôveruješ mu, nedúfaš v neho a nespája ťa láska k nemu.

Ježišu, odteraz chcem nadovšetko milovať iba teba, nechcem myslieť na nič iné okrem teba, lebo ty si srdce môjho srdca a život môjho života. Koľko času som premrhala tým, že som ťa nemilovala! Ježišu, ty si pokoj môjho srdca a moja láska, rozlám okovy mojej sebalásky a mojich nerestí! Prežiar moje temnoty! Pomôž mi, aby som netúžila po ničom, iba po tebe, a aby sa moje srdce očistilo z každej poškvyny. Ježišu, zraň moju dušu šípmo svojej božskej lásky a urob zo mňa nové stvorenie, ktoré žije v Tebe. Ty si život môjho srdca!

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie..“

... príď kráľovstvo tvoje...

modlitba túžby po pravde a slobode

Príď kráľovstvo tvoje je akoby výzva a upriamenie sa k inému svetu. Božie kráľovstvo je síce z iného sveta, ale je zároveň aj tu. Je to posolstvo o novom živote, novom svete a zároveň o tomto našom živote, našom svete. Je tajomné i jednoduché. Jeho Pravda je neprístupná i blízka zároveň.

Ježiš hovorieval, aby sme najprv hľadali kráľovstvo Božie a všetko ostatné nám bude pridané. Aj on mal svoj domov, svoju vlasť, ale zároveň aj povedal, líšky majú svoje skrýše, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť.

My tiež máme svoju vlasť, svoj domov. Kresťanstvo chce však viac. Hľadá domov pre ľudstvo, pre celé ľudské pokolenie. Hovorí o dejinách spásy. Hovorí, že Sloboda, Pravda, Láska je možná, že kráľovstvo Božie je už aj tu, aj keď zároveň prichádza.

Príď kráľovstvo Božie, príď!

Ján Sucháň „Otče náš“

Neporovnávať sa s druhými

Je veľmi dôležité, aby sme sa pri prežívaní svojho osobného povolania neporovnávali s druhými a nemotali sa Pánu Bohu do kuchyne, ale žili len to, k čomu nás Boh pozýva. Nemá zmysel stále hľadiť na vedľajšiu záhradku a zabúdať obrábať svoju vlastnú, tú jedinú, ktorú máme k dispozícii. Je ilúziou domnievať sa, že tráva u susedov je vždy zelenšia. Tým si len skomplikujeme život a strácame čas.

Iste, má zmysel dívať sa „k susedom“ na povzbudenie. Preto máme svätcov, preto čítame ich životopisy. Povzbudzuje nás, keď vidíme, že to boli ľudia ako my, krehkí, chybní, mýliaci sa, a napriek tomu Boh v ich živote uskutočnil veľké veci. To v nás prebúda túžbu tiež odpovedať Bohu s veľkorysťou a dôverovať mu, i keď nás na ceste nasledovania Krista stretnú rôzne ťažkosti. Preto je veľmi povzbudivé čítať životopisy svätcov a má zmysel prosiť ich o príhovor. Každý z nás má zaiste niekoho, s kým sa duchovne spriatelil. Prosme ho o príhovor, aby Boží oheň, ktorý horel v jeho živote, zahorel i v našom srdci.

Vojtěch Kodet O.Carm. ThD. „Hľadám tvoju tvár“

„Vždy keď ti niekto zdvihne mandle, tlak či adrenalin, prijmi Ježišovu ponuku; dovoľ, ja ti zdvihnem srdce k sebe a naplním ťa svojou láskou.“

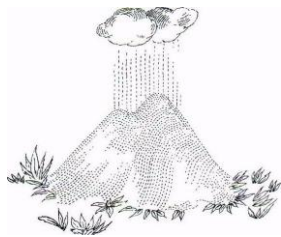
„Ak lásku iba hráme ako rolu pre jednotlivé stretnutia s ľuďmi, no chýba nám v hĺbke srdca, pravda o nás sa ukáže v najťažších chvíľach.“

Mons. Jozef Halko, biskup

Príbeh na uzdravenie duše

PREČO EXISTUJÚ PÚŠTE

Či veríte, alebo nie, na počiatku bola celá zem zelená a svieža ako lístok, ktorý práve vypučal. Medzi trávou pretekali tisícky potôčikov a figy, pomaranče, citrusy aj d'atle rástli spolu na jednom konári. Lev sa hral s baránkom a kmene ľudí žili spolu v pokoji, nevedeli, čo je to zlo.

Pán povedal ľuďom: „Táto zakvitnutá záhrada je vaša a vaše je aj ovocie. Nezabudnite však, že za každý zlý skutok nechám na zem spadnúť zrnko piesku, takže zelené stromy a čerstvá voda sa môžu nenávratne stratiť!“

Jeho napomenutie ľudia dlho poslúchali a pamätali naň. No raz sa dvaja beduíni pohádali o ťavu. Len čo vyslovili prvé zlé slovo, Pán nechal spadnúť na zem zrnko piesku. Bolo také ľahké a maličké, že si ho nikto ani nevšimol. Krátko po slovách nasledovali skutky a mnohé ďalšie zrnká piesku padali na zem a pomaly vytvárali malú kôpku.

Vtedy sa ľudia zvedavo zastavili a pýtali sa: „Čo je to, Pane?“

„Ovocie vašej zloby,“ odpovedal Pán. „Zakaždým, keď budete konať nespravodlivo, keď zdvihnete ruku proti svojmu bratovi, keď budete klamať a podvádzat, pribudnú ďalšie zrnká piesku. Ktovie, či raz piesok nepokryje celú zem.“

Ľudia sa však začali smiať. „Aj keby sme boli najfalošnejší z falošných, bolo by treba milióny miliónov rokov, aby nám tento ľahký prach uškodil. Kto by sa už len bál trochy piesku?“

Tak sa ďalej podvádzali a bojovali jeden proti druhému, kmeň proti kmeňu, až piesok pochoval zelené pasienky a polia, zakryl korytá potokov a vyhnal zvieratá, takže si ľudia čoraz ťažšie hľadali obživu.

Tak vznikla púšť a odvtedy sa kmene potulujú medzi dunami, nosia so sebou stany a ťavy a myslia na zelenú krajinu, ktorú stratili. Niekedy sa im uprostred púšte zdá, že vidia veci, ktoré už neexistujú: modré jazerá a kvitnúce stromy. No tieto obrazy rýchlo zmiznú, ľudia ich volajú fatamorgána.

Len tam, kde zachovávali Pánove zákony, rastú ešte zelené palmy a vyvierajú čisté pramene. Piesok ich nemôže pohltiť, ale obklopuje ich ako more obklopuje ostrovy. Cestujúci ich volajú oázy. Tam sa zastavujú, aby si oddýchli a osviežili sa, tam si pripomínajú Pánove slová: „Nepremeňte môj zelený svet na nekonečnú púšť.“

Teraz viete, prečo sa aj dnes na zemi púšte rozrastajú

Bruno Ferrero „Ale veď máme krídla“

Zamyslenia

Tajomná ruža Mária

Veľké sviatky kresťanstva - Veľká noc, Turíce, Vianoce - sú tesne späté. Jednotlivé tajomstvá navzájom

korešpondujú a nenahraditeľnú úlohu v nich má aj Bohorodička, ktorej sme zasvätili tento najkrajší mesiac v roku. Výrazne to môžeme vidieť na symbolike ruže, ktorá sa v týchto krásnych májových dňoch nebojácne objavuje už aj v našich záhradkách.

Na Vianoce spievame: „Narodil sa Kristus Pán, veselme sa, z ruže kvietok skvitol nám, radujme sa.“ A pozeráme sa na Máriu, ružový ker, ktorý odovzdal tomuto svetu Ježiša.

Loretánske litánie označujú Máriu ako ružu: ruža duchovná. Aj pri modlitbe ruženca pokračujeme od perly k perle, od ruže k ruži.

Na Veľkú noc sa pozeráme viac na trnie ako na ružu. Mária musela znášať utrpenie a bolesti, čo často zobrazujú aj maliari. Ba máme aj sviatok Sedembolestnej Panny Márie - sedem mečov preniklo jej srdce. Slávime ho 15. septembra. Predtým sa tento deň svätzil v piatok pred Kvetnou nedeľou, čo azda viac vyjadrovalo jej spoluúčasť pod krížom.

Okolo Turíc kvitnú pivónie, podobné ruži, ale nemajú trne. Na Márii „bez bolesti“ vidieť, čo sa dostáva Cirkvi a nám: vykúpenie a radosť, spoločenstvo, dary Ducha Svätého. Na Turíce vidíme Máriu ešte medzi učeníkmi. Potom prichádzajú plody jej vernosti, keď je s telom a dušou prijatá do neba, keď prijíma odmenu nebeskej radosti.

Podme však k samotnej ruži, ako sme v úvode sľúbili. V prvom štádiu má ruža puky - je nerozvinutá.

Nesmie sa násilne otvárať, lebo sa zničí. Aj každý mladý človek potrebuje ochranu rodiny. Treba trpezlivo čakať a vnútornú studňu naplniť láskou, kým príde deň, v ktorom môže darovať lásku - ako Mária, ktorá vyrastala v čnostnej rodine Joachima a Anny.

Vykvitnutá ruža naplno rozvoniava - je ako otcovia a matky, keď sa obetujú, a neraz sú to veľké obety. Mária aj Jozef žili celkom pre svojho syna: trpezlivo počúvajúc, skúšaní, smutní v nádeji. Láska prúdi potom sem i tam a kto bohato seje, bohato žne. Ale potom treba vedieť povedať aj áno - v dôvere Bohu, voči všetkému, čo nemôžeme zmeniť. Pichliacne na ružiach môžu vypovedať o tomto namáhavom, ale krásnom procese.

Ruža čoskoro stráca svoje lupienky, krása sa rýchlo pomínula. Aj v ľudskom živote rýchlo odkvitneme. A predsa aj v pokročilom veku vrásky na tvári starej mamy odrážajú jej dobrotivosť, nádej, skúsenosť. Je to krása, ktorá má svoje čaro.

Na konci nás však nečaká zánik. Tu sa zase smieme pozeráť na Máriu ako na Božiu Matku. Syn ju odviedol domov, vykúpil, korunoval. Ruža utvorí plod, ktorý sľubuje ďalší život. Nový život čaká aj nás. Povedzme mu áno - už v dnešný deň.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku